

Domnul este Suveran

Sabat după-amiază

De memorat: Psalmii 93:1

„Domnul împărățește, îmbrăcat cu măreție; Domnul este îmbrăcat și încins cu putere: de aceea lumea este tare și nu se clatină.”

Psalmii transmit cu tărie convingerea fundamentală în domnia suverană a lui Dumnezeu. Domnul a creat și susține tot ce a creat. El este Împărat suveran peste întreaga lume și o conduce cu dreptate și neprihănire. Legile și îndrumările Sale sunt bune și aduc viața celor care le păzesc. Domnul este un Judecător drept care Se asigură că lumea rămâne bine organizată și face lucrul acesta prin răsplătirea celor neprihăniți și pedepsirea celor răi, dar la momentul ales de El, nu de noi.

Legământul lui Dumnezeu cu Israel joacă un rol special în ce privește siguranța lumii, deoarece vestește salvarea oferită de Dumnezeu. Domnul a adoptat poporul Israel ca moștenire a Lui, făcând din el poporul Său între toate popoarele. Domnul este fidel legământului și continuă să aibă grijă de turma Lui, în ciuda infidelității ei și uneori a răzvrătirii deschise.

Conducerea suverană a lui Dumnezeu ține lumea bine încheată și sigură. Psalmiștii vor ca cititorul să înțeleagă acest adevăr fundamental. Având această perspectivă asemenea unui far, psalmiștii caută să prospere și să Îi slujească lui Dumnezeu cu un devotament total.

Duminică, 14 ianuarie

Domnul este Creator

1. Citește Psalmul 8 și Psalmul 100. Cum sunt descriși oamenii, dar și Dumnezeu în acești psalmi? Ce transmit acești psalmi despre caracterul lui Dumnezeu?

Psalmul 8

¹ (Către mai marele cântăreților. De cântat pe Ghitit. Un psalm al lui David.) Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este Numele Tău pe tot pământul! Slava Ta se înalță mai presus de ceruri.

² Din gura copiilor și a celor ce sug la țîță, Ți-ai scos o întăritură de apărare împotriva potrivnicilor tăi, ca să astupi gura vrăjmașului și omului cu dor de răzbunare.

³ Când privesc cerurile - lucrarea mânilor Tale - luna și stelele pe care le-ai făcut,

- 4 îmi zic: „Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă?”
- 5 L-ai făcut cu puțin mai pe jos decât Dumnezeu, și l-ai încununat cu slavă și cu cinste.
- 6 I-ai dat stăpânire peste lucrurile mânilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui:
- 7 oile și boii laolaltă, fiarele câmpului,
- 8 păsările cerului și peștii mării, tot ce străbate cărările mărilor.
- 9 Doamne, Dumnezeu nostru, cât de minunat este Numele Tău pe tot pământul!

Psalmul 100

- 1 (Un psalm de laudă.) Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului!
- 2 Slujiți Domnului cu bucurie, veniți cu veselie înaintea Lui.
- 3 Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai Lui suntem: noi suntem poporul Lui și turma pășunii Lui.
- 4 Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvântați-I Numele.
- 5 Căci Domnul este bun; bunătatea Lui ține în veci, și credințioșia Lui din neam în neam.

Lumea creată joacă un rol major în psalmi, deoarece afirmă suveranitatea lui Dumnezeu. Cerurile, care sunt „lucrarea mâinilor Lui”, proclamă slava și puterea Lui (Psalmii 19:1-4; 97:6). Numele lui Dumnezeu este „minunat” pe întreg pământul (8:1,9). Domnul a creat totul; El nu are niciun început (93:2) și niciun sfârșit (102:25-27). Este etern și superior zeilor popoarelor, care sunt „făcuți de mâini omenești” (115:4) și nimic mai mult. Idolii „au mâini, dar nu pipăie” (115:7); cât despre Domnul, „El ține în mână adâncimile pământului [...] și mâinile Lui au întocmit uscatul” (95:4,5).

Câțiva psalmi descriu puterea lui Dumnezeu asupra forțelor naturii, despre care popoarele cred că sunt divine (de exemplu, în Psalmii 29, 93, 104). Acești psalmi reafirmă ideea că Dumnezeu stăpânește asupra întregii creații și este suprem în putere și demnitate. Versetul 3 din Psalmul 100 surprinde o formă subtilă de idolatrie – încrederea în sine –, accentuând că Dumnezeu ne-a făcut, „ai Lui suntem”.

În plus, lumea creată dă mărturie cu privire la iubirea lui Dumnezeu. Tot ce există își datorează existența lui Dumnezeu, care este Susținătorul vieții (95:7; 147:4-9). De notat că Dumnezeu nu doar le-a oferit oamenilor existența, ci a făcut din Israelul antic „poporul Lui și turma pășunii Lui” (100:3). Noțiunea de popor și turmă a Lui transmite dorința lui Dumnezeu de a avea o relație apropiată cu poporul Său.

Numai Creatorul are puterea de a binecuvânta și de a-Și face poporul să crească, fiind prin urmare singurul demn de lauda și încrederea oamenilor. Numeroși psalmi cheamă tot ce are suflare, tot pământul, marea și tot ce este în ea să strige de bucurie înaintea Domnului.

Gloria lui Dumnezeu se vede în lumea creată, chiar și în creația degradată de pe planeta Pământ, iar psalmii ni-L indică pe Dumnezeu ca singurul demn de închinare.

„Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă?” (Psalmii 8:4). Care este atitudinea ta față de Dumnezeu în calitate de creator al tău? Ținând cont că Dumnezeu știe stelele pe nume (Ps. 147:4), cu cât mai mult crezi că Ți pasă de tine?

Luni, 15 ianuarie

Domnul este Împărat

Strâns legată – de fapt, inseparabilă – de calitatea Domnului de Creator este calitatea Sa de Împărat, Suveran, Conducător. Afirmația „Domnul împărățește” este proclamată solemn în Psalmii 93:1; 96:10; 97:1 și 99:1, dar ecurile ei răsună în întreaga carte.

Domnul este îmbrăcat în slavă, măreție și putere (93:1; 104:1). Este înconjurat de nori și întuneric (97:2), dar Se și învește „cu lumina ca și cu o manta” (104:2). Aceste metafore redau puterea și măreția Împăratului și sunt atent alese pentru a exprima grandoarea incomparabilă a lui Dumnezeu, care depășește înțelegerea umană.

2. Citește Psalmul 97. Ce caracterizează stăpânirea Domnului?

Versetele 2 și 10. Care este domeniul autorității Lui? Versetele 1,5,9.

Psalmul 97

¹ Domnul împărățește: să se veselească pământul, și să se bucure ostroavele cele multe!

² Norii și negura îl înconjoară, dreptatea și judecata sunt temelii scaunului Său de domnie.

³ Înaintea Lui merge focul, și arde de jur împrejur pe potrivnicii Lui.

⁴ Fulgerile Lui luminează lumea: pământul Îl vede și se cutremură.

⁵ Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, înaintea Domnului întregului pământ.

⁶ Cerurile vestesc dreptatea Lui, și toate popoarele văd slava Lui.

⁷ Sunt rușinați, toți cei ce slujesc icoanelor, și care se fălesc cu idoli: toți dumnezeii se închină înaintea Lui.

⁸ Sionul aude lucrul acesta, și se bucură, se veselesc fiicele lui Iuda de judecățile Tale, Doamne!

⁹ Căci Tu, Doamne, Tu ești Cel Prea Înalt peste tot pământul, Tu ești prea înălțat mai presus de toți dumnezeii.

¹⁰ Urîți răul, cei ce iubiți pe Domnul! El păzește sufletele credincioșilor Lui, și-i izbăvește din mâna celor răi.

¹¹ Lumina este semănată pentru cel neprihănit, și bucuria pentru cei cu inima curată.

¹² Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul, și măriți prin laudele voastre sfințenia Lui!

Psalmi 97:2,10

² Norii și negura îl înconjoară, dreptatea și judecata sunt temelii scaunului Său de domnie.

¹⁰ Urîți răul, cei ce iubiți pe Domnul! El păzește sufletele credincioșilor Lui, și-i izbăvește din mâna celor răi.

Psalmi 97:1,5,9

¹ Domnul împărătește: să se veselească pământul, și să se bucure ostroavele cele multe!

⁵ Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, înaintea Domnului întregului pământ.

⁹ Căci Tu, Doamne, Tu ești Cel Prea Înalt peste tot pământul, Tu ești prea înălțat mai presus de toți dumnezeii.

Domnia lui Dumnezeu se manifestă în lucrarea Sa de creație (96:5), de salvare (98:2) și de judecată (96:10). Dumnezeu Își afirmă domnia asupra întregii lumi (47:6-9). Împărăția lui Dumnezeu este o împărăție veșnică, neegalată în putere și grandoare (45:6; 93:1,2; 103:19). Domnia lui Dumnezeu se bazează pe milă, pe dreptate și pe neprihănire și aduce ordine și stabilitate în lumea creată (98:3; 99:4). Domnia lui Dumnezeu îi unește atât pe închinătorii cerești, cât și pe cei pământești în laudă la adresa lui Dumnezeu (103:20-22; 148). Mulți psalmi descriu întreaga omenire unită în recunoașterea conducerii suverane a lui Dumnezeu (96:10; 97:1; 99:1; 145:11-13).

Dar nu toți oamenii – și nu toți conducătorii pământeni – recunosc domnia lui Dumnezeu, cel puțin nu deocamdată. Stăpânirea lui Dumnezeu este constant sfidată de cei răi, care Îl neagă și Îl batjocoresc pe Domnul și Îi asupresc poporul (14:1; 74:3-22). Deși măcinat de bunăstarea unor oameni răi și tulburat de indulgența lui Dumnezeu, psalmistul se încrede în conducerea suverană a lui Dumnezeu și continuă să prospere în siguranța cu privire la judecățile drepte ale lui Dumnezeu (68:12; 73:17-20). Prin credință, poporul lui Dumnezeu se bucură de debutul împărăției lui Dumnezeu odată cu lucrarea lui Hristos de răscumpărare și așteaptă desăvârșirea împărăției la a doua venire a lui Hristos (Matei 12:26-28; 1 Corinteni 15:20-28).

„Urâți răul, cei ce iubiți pe Domnul!” (Psalmii 97:10). De ce ar trebui ca iubirea pentru Dumnezeu să ne facă să urâm răul? Ce legătură există între aceste două concepte?

Marți, 16 ianuarie

Dumnezeu este Judecător

3. Citește Psalmul 75. De ce este zadarnică lauda celor răi?

Psalmul 75

- ¹ (Către mai marele cântăreților. „Nu nimici.” Un psalm al lui Asaf. O cântare.) Te laudăm, Dumnezeule, Te laudăm; noi, care chemăm Numele Tău, vestim minunile Tale!
- ² „Atunci când va veni vremea Hotărâtă” zice Domnul „voi judeca fără părtinire.
- ³ Poate să se cutremure pământul cu locuitorii lui: căci Eu îi întăresc stâlpii.” -(Oprire).
- ⁴ Eu zic celor ce se fălesc: „Nu vă făliți!” Și celor răi: „Nu ridicați capul sus!”
- ⁵ Nu vă ridicați capul așa de sus, nu vorbiți cu atâta trufie!
- ⁶ Căci nici de la răsărit, nici de la apus, nici din pustie, nu vine înălțarea.
- ⁷ Ci Dumnezeu este Cel ce judecă: El scoboară pe unul, și înalță pe altul.
- ⁸ În mâna Domnului este un potir, în care fierbe un vin plin de amestecătură. Când îl varsă, toți cei răi de pe pământ sug, îl sorb și-l beau până în fund!
- ⁹ Eu însă voi vesti pururea aceste lucruri; voi cânta laude în cinstea Dumnezeului lui Iacov.
- ¹⁰ Și voi doborâți toate puterile celor răi: puterile celui neprihănit însă se vor înălța.

Ca Împărat suveran, Domnul este și Dătătorul legii (Psalmii 99:7) și Judecător (98:9; 97:2). Cei răi amenință în mod constant ordinea corectă stabilită de Dumnezeu în lume, dar Domnul va judeca lumea și va pune capăt stăpânirii răului (75:8-10; 96:13).

În Psalmul 75, câteva imagini redau distrugerea irevocabilă a celor răi. Imaginea unui potir cu vin roșu (75:8) transmite intensitatea mâniei lui Dumnezeu (Ieremia 25:15; Apocalipsa 14:10). Doborârea puterilor celor răi face trimitere la sfârșitul stăpânirii lor, în vreme ce puterea celor neprihăniți va ajunge să domine (Psalmii 75:10). Dumnezeu alege „vremea hotărâtă” (75:2) pentru judecata Lui. Această judecată executivă va avea loc în mod evident la sfârșitul timpului (96:13; 1 Corinteni 15:23-26).

Dumnezeu cercetează inima oamenilor ca parte a judecării Sale. Citește Psalmii 14:2.

(Psalmii 14:2 Domnul Se uită de la înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, să vadă de este vreunul care să aibă pricepere, și care să caute pe Dumnezeu.)

Se face trimitere aici la Geneza 6:5,8. Ambele pasaje arată că executarea judecării lui Dumnezeu în dreptul lumii este precedată de examinarea vieții oamenilor și de căutarea celor pe care îi poate salva. Această judecată este numită uneori „judecata de cercetare”, când Dumnezeu îi apără pe cei neprihăniți și decide soarta celor răi.

Cum are loc?

Mai întâi, Dumnezeu Își eliberează poporul de cei răi (Psalmii 97:10; 146:9) și îi onorează pe cei umili prin faptul că îi salvează (149:4). În al doilea rând, nelegiuții nepocăiți sunt distruși pentru totdeauna (97:3). Unii psalmi descriu poetic neputința armelor omenești în fața Judecătorului divin (76:3-6). Domnul este, de asemenea, un Dumnezeu iertător, chiar dacă pedepsește greșelile oamenilor (99:8). Oamenii lui Dumnezeu, nu numai cei răi, vor da socoteală în fața lui Dumnezeu (50:4; 135:14). Această idee transmisă de psalmi se regăsește și în alte texte biblice: judecata lui Dumnezeu începe cu poporul lui Dumnezeu și se extinde la întregul pământ (Deuteronomul 32:36; 1 Petru 4:17). Psalmistul face apel la Dumnezeu să îl judece, dar se bazează pe neprihănirea lui Dumnezeu să îl apere (Psalmii 7:8-11; 139:23,24).

Psalmii ne cheamă să ne bucurăm în așteptarea judecăților lui Dumnezeu (67:4; 96:10-13; 98:4-9). Cum este judecata lui Dumnezeu o veste bună pentru cei acoperiți de sângele lui Hristos?

Miercuri, 17 ianuarie

Își amintește pururi de legământul Său

4. Tema judecării lui Dumnezeu ridică o întrebare importantă: Cum poate poporul lui Dumnezeu să fie împăcat cu Dumnezeu și să aibă siguranța mântuirii la vremea judecării? Citește Psalmii 94:14; 105:7-10; Daniel 7:22.

Psalmi 94:14

Căci Domnul nu lasă pe poporul Său, și nu-Și părăsește moștenirea.

Psalmi 105:7-10

⁷ Domnul este Dumnezeul nostru: Judecățile Lui se aduc la îndeplinire pe tot pământul.

⁸ El Își aduce aminte totdeauna de legământul Lui, de făgăduințele Lui făcute pentru o mie de neamuri de om,

⁹ de legământul pe care l-a încheiat cu Avraam, și de jurământul pe care l-a făcut lui Issac;

¹⁰ El l-a făcut lege pentru Iacov, legământ veșnic pentru Israel,

Daniel 7:22

²² până când a venit Cel Îmbătrânit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Prea Înalt, și a venit vremea, când sfinții au luat în stăpânire împărăția.

Poporul lui Dumnezeu este în siguranță pentru că Dumnezeu Și-a stabilit locuința în Sion (Psalmii 76:1,2) și a făcut un legământ veșnic cu acest popor (94:14; 105:8-10). Pe lângă faptul că nu va respinge poporul legământului Său, Dumnezeu promite și că va acționa pentru a-i garanta acestuia siguranța. Dumnezeu îi iartă poporului păcatele (103:3), îl instruieste, îl binecuvântează și îl întărește (25:8-11; 29:11; 105:24). Judecățile divine au rolul să-i întoarcă pe oameni la neprihănire și să arate că lui Dumnezeu Îi pasă de ei (94:8-15).

Psalmul 105 exprimă fidelitatea lui Dumnezeu față de legământul Său în istoria lui Israel. În tot ce s-a întâmplat, bine și rău, Dumnezeu a fost acolo. El l-a condus în mod providențial pe Iosif în Egipt și prin el Și-a salvat poporul și națiunile din acea zonă în timpul foametei (105:16-24). Domnul l-a ridicat pe Moise să scoată poporul din sclavia egipteană, lucru pe care l-a făcut prin semne și minuni (105:25-38). În continuare, le-a oferit israeliților țara promisă (105:11,44) și protecția Lui continuă (105:12-15). I-a înmulțit (105:24), i-a eliberat de opresori (105:37,38), le-a împlinit nevoile zilnice (105:39-41). Domnul deține categoric controlul suveran asupra a tot ce implică poporul Său – un adevăr pe care psalmistul nu îl voia uitat niciodată.

Când Își aduce aminte de legământul Său, Dumnezeu nu Se folosește doar de cunoaștere și de memorie, ci face apel întotdeauna la acțiune (Geneza 8:1; 1 Samuel 1:19; Psalmii 98:3; 105:42-44). Tot la fel, când este chemat să își aducă aminte de minunile și judecățile lui Dumnezeu, poporul lui Dumnezeu ar trebui să trăiască în moduri care Îl onorează pe Dumnezeu. În acest legământ, chemarea principală a poporului Israel este să rămână credincios legământului prin păzirea legilor lui Dumnezeu (Psalmii 78:5-7; 105:45). Poporul lui Dumnezeu este chemat și să dea mărturie despre Dumnezeu altor popoare, pentru că Domnul dorește ca toate națiunile să se alătore poporului Său, Israel (105:1,2). Lumea este astfel în siguranță în cadrul legământului protector al Dumnezeului atotputernic și plin de har (Psalmii 89:28-34).

Ce găsim la Isus care ne convinge că aceste promisiuni făcute Israelului antic ni se aplică acum nouă? Vezi Galateni 3:26-29.

Joi, 18 ianuarie

„Mărturiile” Sale sunt absolut adevărate

5. Citește Psalmii 19:7; 93:5; 119:165; 1:2,6; 18:30 și 25:10. Ce idei comune găsești în aceste versete?

Psalmi 19:7

Legea Domnului este desăvârșită, și înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor.

Psalmi 93:5

Mărturiile Tale sunt cu totul adevărate; sfințenia este podoaba Casei Tale, Doamne, pentru tot timpul cât vor ține vremurile.

Psalmi 119:165

Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta, și nu li se întâmplă nici o nenorocire.

Psalmi 1:2,6

² Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului, și zi și noapte cugetă la Legea Lui!

⁶ Căci Domnul cunoaște calea celor neprihăniți, dar calea păcătoșilor duce la pieire.

Psalmi 18:30

Căile lui Dumnezeu sunt desăvârșite, Cuvântul Domnului este încercat: El este un scut pentru toți cei ce aleargă la El.

Psalmi 25:10

Toate cărările Domnului sunt îndurare și credincioșie, pentru cei ce păzesc legământul și poruncile Lui.

Supremația Domnului în lume, în calitate de Creator, Împărat și Judecător suveran, are implicații teologice pentru credibilitatea mărturiilor Sale. „Mărturiile” (ebr. *edut*, „decret”, „lege”) se referă la ansamblul de legi și hotărâri prin care Domnul guvernează viața religioasă și socială a poporului Său (Exodul 32:15). Acestea sunt „cu totul adevărate” (Psalmii 93:5), reflectând stabilitatea și permanența tronului lui Dumnezeu și a lumii pe care El a creat-o și pe care o susține (93:1,2). Cuvântul ebraic tradus ca „adevărate” (cuvântul „amin” derivă din acest cuvânt) transmite noțiunea de credibilitate, de credincioșie și de trăinicie (2 Samuel 7:16; 1 Cronici 17:23). Legile lui Dumnezeu sunt de neclintit, indestructibile.

Dumnezeu garantează integritatea făgăduințelor și poruncilor Sale. Loialitatea Lui este, pe de o parte, în totalitate încurajatoare, prin faptul că garantează caracterul neschimbător al conducerii Sale, și, pe de altă parte, este în totalitate exigentă, prin faptul că cere din partea oamenilor răspunsuri marcate de încredere și ascultare față de Dumnezeu.

În același timp, lipsa dreptății din lume este descrisă poetic ca zguduire a temeliiilor pământului (Psalmii 18:7; Isaia 24:18-21). Legea lui Dumnezeu îi învață pe oameni calea vieții neprihănite care poate face față judecății lui Dumnezeu. Astfel, cei neprihăniți nu vor fi zgduiți, pentru că sunt ferm înrădăcinați în legea lui Dumnezeu, care le oferă stabilitate și siguranță și inima lor este neclintită (ebr. *kun* înseamnă și „a fi sigur/în siguranță”) în Domnul (Psalmii 112:1,6,7). Nimic nu îi face pe cei care păzesc legea lui Dumnezeu să se clatine (119:165), ceea ce semnifică protecția și călăuzirea lui Dumnezeu în viață (1:2,3,6).

Cuvântul lui Dumnezeu este descris ca o lampă pentru picioarele psalmistului, care astfel îl ferește de cursele ascunse ale vrăjmașilor (119:105,110). Marea pace de care se bucură cei care iubesc legea lui Dumnezeu (119:165) evident nu rezultă dintr-o absență totală a încercărilor (119:161), ci derivă din trăirea în prezența lui Dumnezeu și dintr-o relație sănătoasă cu El.

Care sunt modurile practice în care te-a ajutat păzirea legilor și „mărturiilor” lui Dumnezeu? Pe de altă parte, ai avut de suferit de pe urma încălcării lor?

Vineri, 19 ianuarie

Un gând de încheiere

Studiu suplimentar

Psalmii 86:5,15; Ellen G. White, *Calea către Hristos, capitolul „Iubirea lui Dumnezeu față de om”*.

Cum ne ajută adevărul că Dumnezeu este iubire să înțelegem mai bine diferitele descrieri ale lui Dumnezeu și faptelor Lui?

Studiul din această săptămână se concentrează pe câteva descrieri ale lui Dumnezeu și activităților Lui care stau la temelia lumii și o fac trainică și sigură. Psalmiștii I se adresează lui Dumnezeu în calitate de Creator, Împărat, Judecător, Mântuitor prin legământ și Dătător al legii. Rolurile pe care Dumnezeu le are în lume se reflectă mai departe în alte nume și titluri ale Sale, inclusiv cel de Păstor (Psalmii 23:1; 80:1), Stânca mântuirii (95:1) și Tată (68:5; 89:26). Putem fi în siguranță în lume, chiar și în mijlocul tumultului marii lupte, pentru că Dumnezeu este suveran și credincios în tot ce spune și face.

În continuarea studiului nostru asupra psalmilor, este important să nu uităm să îi citim atât în lumina caracterului divin plin de iubire și har, cât și a planului de a salva și reface lumea. În psalmi, chiar și atunci când se confruntă cu judecata lui Dumnezeu pentru răzvrătirea lor, oamenii continuă să facă apel la Dumnezeu pentru că știu că mânia Lui este numai temporară, dar mila Lui este veșnică (Psalmii 103:8).

Studiu zilnic

Biblia: Isaia 45 – 51;

Pentru ce a făcut Dumnezeu pământul?

Cine era numită împărăteasa împărățiilor?

În ce se vor preface toți munții Domnului?

Unde este neprihănirea lui Dumnezeu?

Ellen G. White, Divina vindecare, capitolul „În camera celui bolnav”.

Prin ce se poate înlocui vizita la persoanele bolnave?